శరశ్చంద్రికలు

శ్రీబాబూజీ సత్సంగాలలోని
కొన్ని భాగాలు

నమ్మకం

శిరిడీ, 1996

భక్తుడు: *గురువుగారూ! మేము నమ్మకాన్ని కలిగివుండటం ఎలా?*

గురువుగారు: మీరు నమ్మాలనుకుంటే నమ్ముతారు. అసలు నమ్మడం అనేది సమస్య ఎందుకవుతుంది? నమ్మకమంటూ లేకపోతే రోజువారీ జీవితంలో మీరు ఏం చెయ్యగలరు? అయితే, ఆ నమ్మకం గుడ్డిగా ఉండవలసిన అవసరంలేదు. మనమెప్పుడూ నమ్మకం, విశ్వాసం గుడ్డిగా, వెర్రిగా, మూఢంగా, హేతుబద్ధత లేకుండా ఉంటాయని అనుకొంటాం. కానీ అన్ని సందర్భాలలో అలా ఉండదు. మీ జీవితంలో ప్రతినిత్యం మీరు చాలా విషయాలను నమ్ముతారు; నమ్మకం అనేది లేకపోతే మీ జీవితం గడవదు. మీ భార్యాపిల్లల్ని నమ్ముతారు, స్నేహితులనూ, పనిమనుషులనూ నమ్ముతారు. బ్యాంకులో డబ్బులు డిపాజిట్ చేసేటప్పుడు ఆ డబ్బులు బ్యాంకులో భద్రంగా ఉంటాయని నమ్ముతారు. మీరు కారులో ప్రయాణించే ముందు, మీరు ఆ కారును నమ్మాలి. ఇంతకుముందు కారుని వాడినప్పుడు ఎటువంటి ఇబ్బందులు తలెత్తలేదు కాబట్టి అది మంచి కండిషన్‌లో ఉందని, టైర్లు గట్రా బాగానే ఉన్నాయని ఆ కారును నమ్ముతారు. ఆ నమ్మకం ఆధారంగా ఆ కారులో ప్రయాణం చేస్తారు. అది సహేతుకమైన నిర్ణయం అవుతుంది.

సరైన అవగాహనతో మనం ఒక నిర్ణయాన్ని తీసుకున్నప్పుడు దానికి ఆధారమైన నమ్మకం ఒక దృఢమైన నిశ్చయంగా మారుతుంది. ఏదో ఒక ప్రీతికరమైన లక్ష్యం పట్ల నమ్మకం, దృఢనిశ్చయం ఉంటే అదే విశ్వాసంగా మారుతుంది. ఈ నమ్మకమూ, విశ్వాసమూ సహేతుకమైన అవగాహనతో, వివేకంతో కూడుకున్నప్పుడు అది భక్తి అవుతుంది. మీరు అలాంటి భక్తితో ముందుకు సాగితే, అది అనుభవంగా మారుతుంది.

మనం ఎన్నో విషయాలను నమ్ముతూ ఉంటాం, కానీ భగవంతుని నమ్మడానికి, సద్గురువును నమ్మడానికి ఒప్పుకోము. తక్కిన అన్ని విషయాలలో మనం చాలా హేతుబద్ధంగా, విచక్షణతో, తెలివితేటలతో ప్రవర్తిస్తున్నామనుకుంటాం. కానీ సద్గురువును నమ్మడమనే విషయం దగ్గరకు వచ్చేటప్పటికి, "ఇదంతా అంధవిశ్వాసం, మూఢనమ్మకం, వెర్రితనం" అంటాం. ఎందువల్ల? ఎందుకంటే సద్గురువు ప్రసాదించేది మనకు అక్కరలేదు కాబట్టి. మీకేదైనా కావాల్సివచ్చినప్పుడు మీరు నమ్ముతారు, ఆ నమ్మకం మీకు చాలా సహజంగా, సహేతుకంగా ఉంటుంది. ఉదాహరణకు, మీ ఇంట్లో పనిమనిషిని పెట్టుకోవాలనుకొన్నారనుకోండి. మీరు ఆ వ్యక్తితో మాట్లాడతారు, అంతకుముందు అతను పనిచేసిన వాళ్ళ వివరాలు

కనుక్కొని, వాళ్ళ దగ్గరనుండి "ఫలానా వ్యక్తి మీకు తెలుసా? అతనిని నమ్మవచ్చా?" అని వివరాలు కనుక్కొంటారు. ఆ వ్యక్తిని పనిలో పెట్టుకొని కొన్నిరోజులపాటు అతనిని గమనిస్తారు, ఎటువంటి అవాంఛనీయమైన ఘటనలు జరుగకపోతే, మీరు అతనిని నమ్ముతారు – మొత్తం ఇంటిని అతనికి అప్పజెప్పి మీరు ప్రయాణాలకు కూడా వెళ్ళిపోతారు. మీరు ఒక పనిమనిషినైతే నమ్ముతారు కాని బాబా వంటి సద్గురువును మాత్రం నమ్మరు! ఎంత దయనీయమైన స్థితి అది!

నీల్‌ఆర్మ్‌స్ట్రాంగ్ చంద్రుడు మీద నడిచాడంటే మీరు నమ్ముతారా? ఆయన నడవడం మీరు చూశారా? మీరేదో కొన్ని ఫోటోలను చూసుంటారు, అవి నకిలీవి అయ్యివుండవచ్చు కదా? అయినప్పటికీ మనం అటువంటి సంఘటనలనూ, విషయాలనూ నమ్మేస్తాము, అటువంటి విషయాల ప్రామాణికతను ఒప్పేసుకుంటాం. కానీ సద్గురువు వద్ద ఏదైనా అనుభవం వచ్చినపుడు, "ఆఁ ఇదేదో అదృష్టం కొద్దీనో, కాకతాళీయంగానో జరిగింది, దానివల్ల జరిగివుండవచ్చు, దీనివల్ల జరిగి వుండవచ్చు" అని అనుకుంటాం.

మీరు నిజంగా నమ్మవద్దనుకొంటే, జీవితంలో ఏ విషయాన్నీ నమ్మవద్దు, సత్యాన్ని తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించండి – అది నాకు నచ్చుతుంది. మీ జీవితంలో ఏ ఇతర కోణాన్నీ సందేహించని మీరు, మీ ఆధ్యాత్మికసాధనను మాత్రమే సందేహించడం బలహీనత అవుతుంది. మీరు ప్రతి విషయాన్నీ సందేహించండి, ప్రశ్నించండి – చివరకు మీ ఉనికిని కూడా సందేహించండి – భగవాన్ చేసింది కూడా అదే. ఆయన "నేనెవరు?" అని విచారణ చేశారు.

మీరెవరో మీకు తెలియదు, ముందుగా మీరెవరు అనే దానిని సందేహించండి. మీరు ఫలానా అని నమ్ముతారు, ఒక పేరు, ఒక గుర్తింపు ఉందనుకుంటారు. కానీ అది నిజమో, కాదో సందేహమే! భగవాన్ రెండు రకాల అహంకారాలు ఉంటాయి అని చెప్పారు. అసత్యమైన అహం, (నిజమైన ఆత్మ) 'నిజమైన నేను' ఉందని భగవాన్ చెప్పేవారు. దానిని తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించండి, ముందు దానినీ సందేహించండి – భగవాన్ చెప్పారు కాబట్టి నమ్మవద్దు. దానికంటే ముందు "నేనెవరు?" అని ప్రశ్నించుకోండి. అప్పుడు నిజమైన ఆత్మవిచారణ మొదలవుతుంది. కానీ మీరసలు ఎప్పుడూ ఇలా సందేహించరు, ప్రశ్నించుకోరు. భగవాన్ చెప్పిన దానిని ఊరకనే నమ్మి ఆ నమ్మకాన్ని పట్టుకొని ముందుకెళతారు, దాని ఆధారంగానే విచారణ చేస్తారు. ఒక నమ్మకాన్ని అనుసరించి విచారణ చేయడం వలన ప్రయోజనం ఏమిటి? నేను మిమ్మల్ని నమ్మవద్దనే చెబుతున్నాను! సందేహించండి, ఆ సందేహనివృత్తి కోసం నిర్దిష్టంగా ఏదైనా చెయ్యండి: నిజమైన సందేహం కలిగివుండండి! నిజమైన విచారణాస్ఫూర్తిని కలిగివుండండి! ఎంతమంది ఇలా ఉంటారు?

సాధారణమైన గుడ్డినమ్మకాన్ని ప్రోత్సహించని వారిలో నేను మొదటివ్యక్తిని. మనిషి ఒక ప్రత్యేకమైన హేతుబద్ధతగల జీవి అని నేను నమ్ముతాను. కాబట్టి ఎవరైనా మనిషిగా ఉండాలంటే హేతుబద్ధంగా ఉండాలి. అలా లేకపోతే వాళ్ళసలు మనుషులే కాదు. తార్కికంగా చూస్తే తేలేది అదే కదా? కాబట్టి హేతుబద్ధంగా ఉండాలి, హేతుబద్ధంగా ఉండటమంటే దానర్థం అసలు నమ్మకాలే ఉండకూడదని, సందేహాలే ఉండకూడదని కాదు. సందేహంలో నిజాయితీ ఉండటం మంచిది.

భక్తుడు: *ఎప్పుడూ సందేహాలతోనే ఉండటం విసుగును కలిగిస్తున్నది.*

గురువుగారు: నీ సందేహం నిజమైనదే అయితే, ఆ సందేహాన్ని తీర్చే పరిష్కారాన్ని నువ్వు కనుక్కోగలవు. భౌతికశాస్త్రంలో ఏదైనా సహజసూత్రాలను కనిపెట్టడానికిగానీ, తెలుసుకోవడానికిగానీ ముందు ఒక సిద్ధాంతాన్ని ఊహించుకోవడం తప్పనిసరి. మొదట సైంటిస్టు ఏదో ఒక దానిని ఊహించి దానితో పరిశోధన చేస్తాడు. ఆ ఊహ సరైనదేనని అతను అనుభవం ద్వారా తెలుసుకొంటేనే, ఆ తర్వాతే అది ఒక సూత్రం అవుతుంది. అంతకుముందు అది శాస్త్రీయం కాదు. నేను మిమ్మల్ని శాస్త్రీయంగా సాధన చెయ్యమంటున్నాను. ముందు సందేహించండి! ఆ సందేహాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని ఒక ఊహకు రూపకల్పన చెయ్యండి. ఆ తరువాత ఆ ఊహను మీకు కలిగే అనుభవంతో పరీక్షించండి. సత్యం మీకు గోచరించినపుడు, దాని వెనుక ఉండే సహజసూత్రాన్ని తెలుసుకొంటారు. ఈ ఫలితాన్నే నేను అనుభవం అంటాను.

భక్తుడు: *కొన్ని సందర్భాలలో నేను నా ఉనికినే శంకిస్తాను.*

గురువుగారు: నువ్వు నిజంగానే నీ ఉనికిని సందేహిస్తున్నావా? ప్రతి ఒక్కరూ ఏదో ఒక సమయంలో తమ ఉనికిని శంకించేవారే, కానీ వాళ్ళ సందేహం ఎక్కువకాలం ఉండదు. నీకంత తీవ్రమైన సందేహమే ఉంటే దాని మర్మం తెలిసేదాకా

నువ్వు అన్వేషించాలి – అది ఊరకే కాలక్షేపం కోసం చేసేదిలాగా ఉండకూడదు. నేను ఇటువంటి ఉబుసుపోని కుతూహలం గురించి మాట్లాడటంలేదు, అవసరం మీద ఆధారపడిన అసలయిన జిజ్ఞాస గురించి మాట్లాడుతున్నాను. నిజమైన జిజ్ఞాస ఉండాలంటే అక్కడ ఆ అవసరం ఉండాలి. కాబట్టి ఇది మనల్ని తిరిగి – "నీకు నిజంగా ఏం కావాలో తెలుసుకో" అనే నా మౌలికమైన సూత్రం దగ్గరకు తీసుకెళుతుంది.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! నమ్మకం అనేది లేకుండా జీవించడం సాధ్యమవుతుందా?*
గురువుగారు: అలా జీవించడం సాధ్యమే, కానీ సాధారణంగా ఎవ్వరూ అలా ఉండరు. "అవును, ఎటువంటి నమ్మకమూ లేకుండా జీవించవచ్చు" అని నేను చెప్పాననుకో, నేను చెప్పిన దానిని నువ్వు నమ్ముతావు. అప్పుడు నమ్మకం లేకుండా జీవించవచ్చు అనే నమ్మకంతో నువ్వు జీవిస్తుంటావు! (గురువుగారు నవ్వుతూ...)

భక్తుడు: *ఏ నమ్మకాలూ లేకుండా జీవించాలనుకోవడం మంచిదేనా?*
గురువుగారు: నీ ఆనందానికి అడ్డు రానంతవరకు, నమ్మకాలతో వచ్చిన సమస్యేమీ లేదు.

భక్తుడు: *కానీ నమ్మకాలు కొన్నిసార్లు స్వేచ్ఛ లేకుండా పరిమితులను సృష్టించి ఆనందానికి దూరం చేస్తున్నాయి.*
గురువుగారు: స్వేచ్ఛను పరిమితం చేసే ఆ నమ్మకాలే, పరిమితులకు అతీతంగా వెళ్ళడానికి కూడా తోడ్పడుతాయి.

భక్తుడు: *మన పరిమితుల పట్ల కూడా మనకి కాస్త నమ్మకం ఉంటుందని నేను అనుకుంటాను.*
గురువుగారు: నీకు ఆ పరిమితులు ఉన్నాయన్న నీ నమ్మకమే దానికి అతీతంగా పోవాలన్న నీ కోరికకు కారణం. నిజానికి అది నీకు ఉపయోగపడుతోంది. అలా అయినపుడు అది ఇక ఎంతమాత్రమూ నమ్మకం కాదు, అది నీ అనుభవం.

భక్తుడు: *మేము పరిమితులం అన్న నమ్మకం పరిమితులను అధిగమించాలనే ప్రేరణను ఎలా ఇస్తుంది?*
గురువుగారు: నీకు పరిమితులున్నాయి అని నువ్వు నమ్మకపోతే, దానికి అతీతంగా పోవడానికి నువ్వు ప్రయత్నం చెయ్యవు. "నేను ఆనందంగా ఉన్నాను, నేను సంతృప్తిగా ఉన్నాను, నాకు విచారమే లేదు, నాకు బంధనాలు లేవు, నేను ముక్తుణ్ణి..." అని నువ్వు నమ్మితే, దానిని అధిగమించాలని నువ్వు ప్రయత్నించవు. నేను చెప్పేది ఏమిటంటే, నువ్వు నీ పరిమితులపట్ల నమ్మకం అని దేనినైతే అంటున్నావో అది నమ్మకం కాదు, అది వాస్తవం. అవి నమ్మకాలే కావలసిన అవసరం లేదు. అందుకే నేనెప్పుడూ నీ అనుభవం మీదనే ఆధారపడమంటాను. నమ్మకాలను పెంచి పోషించడాన్ని నేను సాధారణంగా ప్రోత్సహించను. కానీ మనకు కొన్ని అమాయకమైన నమ్మకాలు ఉంటాయి. అటువంటి వాటితో సమస్యలేదు.

గురువుగారు: నాకు సంబంధించినంతవరకు, మీ స్వంత అనుభవాన్ని మించిన ప్రమాణమే లేదు. నేను శాస్త్రాల ప్రామాణికతను తప్పుపట్టడం లేదు. "శాస్త్రప్రమాణాలను గౌరవించవద్దు, శాస్త్రాలను నమ్మవద్దు, గురువులను నమ్మవద్దు, వారి ప్రబోధాలను నమ్మవద్దు" అని నేను చెప్పడంలేదు. మీరు అనుభవిస్తున్న నిస్పృహ, దుఃఖం, మీలో అవ్యక్తంగా అస్పష్టంగా ఉన్న పూర్ణత్వభావన ఇవన్నీ మీ అనుభవంలో వున్న యథార్థ విషయాలు. అందుచేత వీటిని నమ్మడం, విశ్వసించడం అనే సమస్యే ఉత్పన్నంకాదు. ఈ విషయం తెలుసుకోవడానికి మీకు ఏ శాస్త్రాలూ అక్కరలేదు. సద్గురువును చేరుకున్నప్పుడు ఆయన వద్ద నుండి ప్రకటమయ్యే ప్రేమ, ఆ క్షణంలో మీలో కలిగే ప్రేమ ప్రతిస్పందన... ఇది కూడా మీ అనుభవమే! దీనిని ధృవీకరించడానికి నీకు వేరే శాస్త్రాలుగానీ ప్రామాణికతలుగానీ అవసరంలేదు. ప్రపంచం మొత్తం ఆయనను (సద్గురువును) నమ్మవద్దు అని చెప్పినప్పటికీ నువ్వు ప్రేమిస్తావు. ఒకవేళ నీలో ఆ ప్రేమభావం కలుగకపోతే, ప్రపంచం మొత్తం "ఆయనను ప్రేమించు" అని చెప్పినా ప్రేమించలేవు. ఇలాగే మీ అనుభవాన్ని ప్రమాణంగా భావించమని నేను చెప్తున్నాను. ఉదాహరణకు మీ దగ్గరున్న సెల్‌ఫోన్ విషయం తీసుకోండి. మీ ఫోను సరిగా పనిచేయడంలేదు, దానిని రిపేరుకు ఇవ్వాలి. ఏం చేస్తారు?

మీ స్నేహితుణ్ణి అడుగుతారు, "నా ఫోన్ సరిగా పనిచేయడంలేదు, బాగా రిపేరు చేసేవాళ్ళు ఎవరన్నా తెలుసా?" అని. దానికి అతను, "బాగా రిపేరు చేసే అతను నాకు తెలుసు, క్రిందటిసారి నా ఫోనును అతను చక్కగా రిపేరు చేశాడు" అంటాడు. ఆ తరువాత ఈ మధ్యే ఫోను రిపేర్ చేయించుకున్న ఇంకొకరిని ఎక్కడ రిపేరు చేయించారో కనుక్కొంటారు. ఈ విధంగా మీకు వీలైనంత సమాచారాన్ని సేకరిస్తారు. అప్పుడు మీరు సేకరించిన సమాచారం ఆధారంగా, మీరు ఫోనును బాగా రిపేరు చేసే వ్యక్తికి అప్పగిస్తారు. అతను బాగు చేయగలడని మీకు ఖచ్చితంగా తెలుసా? ఆ రిపేరు షాపతను అంతకుముందు వెయ్యి ఫోనులు రిపేరు చేసివుండవచ్చుగాక, నీ ఫోనును సరిగా రిపేరు చేస్తాడని గ్యారంటీ ఏమిటి? నీ ఫోను అతనికి ఇవ్వడానికి కారణం ఏమిటి? వేరేవాళ్ళ అనుభవాన్ని నమ్మడమే కదా!! అది హేతుబద్ధంగా చెయ్యడమవుతుందా లేక వెర్రితనం అవుతుందా? ఏ విషయం గురించైనా తగినంత సమాచారం సేకరించి దాని ఆధారంగా నిర్ణయాలు తీసుకోకుండా, అటువంటి నమ్మకం లేకుండా ప్రపంచంలో నడుచుకోవడం సాధ్యమవుతుందా? మీ ఫోన్ బాగైనా, కాకపోయినా చివరకు మీ అనుభవమే మీకు ప్రామాణికమవుతుంది. ఒకవేళ అతను రిపేరు చెయ్యలేకపోతే నువ్వు మరొకరిని వెతుక్కుంటావు.

గురువుగారు: హేతుబద్ధంగా ఉండటం, విశ్వాసంతో ఉండటం అనేవి రెండు పరస్పర విరుద్ధమైన విషయాలనీ, ఆధ్యాత్మిక పథంలో పయనించేవారికి నమ్మడం తప్పనిసరి అనీ మీరు అనుకొంటారు. కానీ నేను నమ్మకాలను ఏమాత్రమూ నమ్మను. విశ్వాసం, నమ్మకం ఇటువంటి విషయాలను నేనసలు పట్టించుకోను. ఆధ్యాత్మికమైన ఒక లక్ష్యాన్ని పొందడానికోసమని నేను దేనినీ నమ్మలేదు. ఒక నమ్మకాన్ని అనుసరించి పోవడానికి నేనెప్పుడూ ప్రయత్నించలేదు. నాకు అలా చేయడం ఇష్టముండదు. నాకు నేనేదో పొందుతున్నాను అనే భావన ఉండేది, అది నా అనుభవం. ప్రత్యక్షమైన అనుభవం రాకమునుపు నమ్మడం అన్న ప్రశ్నకు తావెక్కడుంది? మీ అనుభవం ఎంతమేర ఉందో అంతమేరకే నమ్మండి. అందుకనే నేను ఎవ్వరినీ బాబాను నమ్మమని చెప్పను. మీరు బాబాను నమ్మితేతప్ప ఆయన మీకు సాయం చెయ్యడు అని నేను చెప్పగా మీరెప్పుడన్నా విన్నారా? నేను ఎప్పుడైనా అలా చెప్పానా? ఎవరైనా నాకలా చెబితే బహుశా నేను, "ఆయన నాకు సాయం చెయ్యకపోతే నేనెలా నమ్ముతాను?" అని అంటాను. ముందు చెప్పిన పనిచేయని సెల్‌ఫోను, దానిని రిపేరు చెయ్యడం ఉదాహరణలో మాదిరిగా ఈ విషయంలోనూ అటువంటి సాధారణమైన తర్కాన్నే అన్వయిస్తున్నాను. ముందుగా మీకు సాధ్యమైనంతమేరకు ప్రయత్నిస్తారు. ఒక నమ్మకంతోనో, కారణంతోనో, సందేహంతోనో మొదలుపెడతారు. మీరు సాయం కోరతారు, మీకు సాయం అందితే అది మీ అనుభవమవుతుంది. అప్పుడు ఇక అది ఎంతమాత్రమూ నమ్మకం కాజాలదు, అది మీ స్వంత అనుభవమవుతుంది.

భక్తుడు: *ఒకవేళ ఎప్పుడైనా మీ సన్నిధిలో మాలోని భయాలు బయటకు వచ్చి, వాటిని అణుచుకొని నిగ్రహించుకోవాల్సిన అవసరం ఏర్పడినపుడు ఏమిటి చెయ్యడం?*

గురువుగారు: మీరు నా దగ్గరకు వచ్చినపుడు మీలో భయాలు ఉన్నప్పటికీ అదే సమయంలో మీకు పట్టుకోవడానికి ఒక ఆధారము కూడా ఉంటుంది. మీకు భయం ఉన్నప్పటికీ, దానితోపాటే కావాల్సిన బలం, ఆధారం కూడా ఉంటుంది. మీరు భయపడతారు, కానీ భయపడాల్సిన అవసరం ఉండదు. బాబా చెప్పినట్టు, "నేనుండగా, భయమెందుకు?"

భక్తుడు: *ఆ ఆధారం లేదా భద్రతాభావము కూడా మరొక రకమైన నమ్మకమే కదా?*

గురువుగారు: ఏదో ఒక నమ్మకం మీకు ఆధారంగా ఉపయోగపడితే, అది మీలో అప్పటికే మార్పును తీసుకొచ్చి వుండాలి. అసలు విషయమేమిటంటే, మీ నమ్మకము మీకు అవసరమైనంత భద్రతను ఇవ్వలేకపోయినపుడు – అది సమస్య అవుతుంది – మీరు బాధపడుతూ ఉంటారు. ముందు అది నమ్మకంగానే ప్రారంభమై ఉండవచ్చు, మీకు అనుభవాలు వచ్చేకొద్దీ అది కేవలం నమ్మకం మాత్రమే కాకుండా అది మీ అనుభవంగా మారుతుంది. చాలామంది వాళ్ళు తమకు ఆధారంగా ఉంటుందని ఏదో

ఒక దానిని నమ్ముతూ ఉంటారు, అది వారికి ఆధారంగా ఉపయోగపడకపోయినప్పటికీ, దానిని పట్టుకొని వ్రేలాడుతూనే ఉంటారు.

భక్తుడు: *అవును, దానికి కారణం భయం.*
గురువుగారు: అలా అయినపుడు అక్కడ ఇంకా ఎక్కువ భయాలు ఉంటాయి. సాధారణంగా ఉండే భయాలే కాదు, తమ నమ్మకాన్ని కోల్పోతామనే భయం కూడా తోడవుతుంది. వాళ్ళకుండే నమ్మకం వాళ్ళకు ఆ భద్రతను ఇచ్చినపుడు అక్కడ భయానికి తావుండదు. అది వ్యక్తిత్వము చక్కగా వికసించడానికి దోహదపడుతుంది.

భక్తుడు: *అంతకుమునుపు ఒకసారి మీరు మాట్లాడుతూ మన వ్యక్తిత్వాన్ని మన ఉనికికి ఆధారమైన దానితో కలపడం అనే విషయాన్ని ప్రస్తావించారు. దానికి మీరు బాబాను ఆధారంగా ఒక కొమ్మలాగా పట్టుకోవడమనే ఉదాహరణను ఇచ్చారు. దాని గురించి ఇంకాస్త వివరంగా చెబుతారా?*
గురువుగారు: మీకున్న పాత నమ్మకాలు, మీరు నమ్ముతున్న సిద్ధాంతాలు ఇవన్నీ మీరు కూర్చునివున్న కొమ్మలాంటివి. మీ సమస్యలు, మీ సిద్ధాంతాల భారాన్ని భరించలేక ఆ కొమ్మ ఎప్పుడైనా విరిగిపోతుందని మీరు భయపడుతున్నారు. మీకు పట్టుకోవడానికి మరో కొమ్మలేదు, మరో కొమ్మను పట్టుకోవాలనుకున్నా అది ముందటి దానికన్నా బలహీనంగా ఉంటుందేమో అని మీరు భయపడుతున్నారు. అప్పుడు కొన్ని సంఘటనలు జరిగి మీరు సద్గురువును చేరుకుంటారు – సద్గురువు కలిగించే ప్రేరణ మీలో సరిక్రొత్త దృక్పథాన్ని ప్రేరేపిస్తుంది, అప్పుడు మీరు బలంగా కనిపించే ఆ క్రొత్త కొమ్మను (సద్గురువును) తటాలున పట్టుకొంటారు. అది బలమైనదా లేదా అనే విషయం మీకప్పటికి తెలియదు. మీరు దానిని కొంతకాలం పట్టుకొన్న తర్వాత అది బలమైనది అనే విషయం అనుభవపూర్వకంగా తెలుస్తుంది, అప్పుడు మీరు పాతకొమ్మను వదలిపెట్టేస్తారు. కాబట్టి సద్గురువు రెండు పనులు చెయ్యాలి: మీ ప్రస్తుత వ్యక్తిత్వానికి, దుఃఖానికి కారణమైన నమ్మకాలను, భావాలను ధ్వంసం చేయడంద్వారా మీరు వదలిపెట్టలేని ఆ పాతకొమ్మ నుండి మిమ్మల్ని వేరుచెయ్యడమే కాకుండా మీ అనుభవానికి అందే స్థాయిలో మీకు అవసరమైన మరో బలమైన కొమ్మను ఆధారంగా అందిస్తారు. ఈ రెండూ జరగాలి. లేకపోతే మీరు మరింత భద్రతారాహిత్యానికి లోనవుతారు. కాబట్టి మిమ్మల్ని బలమైన కొమ్మ మీదకు మార్చటమే నా ముఖ్యలక్ష్యం. అన్ని సత్సంగాల ఉద్దేశ్యమూ అదే. మీరు పట్టుకొని ఉన్న ఆ పాత కొమ్మ బలమైనదా కాదా అన్నది నేను పట్టించుకోను. మీరు పాతకొమ్మను ఎంత బలంగా పట్టుకున్నారన్న విషయం మీదనే అంతా ఆధారపడివుంటుంది. మీరు దానిని గట్టిగా పట్టుకొని ఉంటే నేను ఆ కొమ్మను ధ్వంసం చేయడమనేది మరింత బలంగా ఉంటుంది. (గురువుగారు నవ్వుతూ...)

భక్తుడు: *(జీవితంలో) ప్రతి విషయమూ ముందే నిర్ణయించబడి ఉంటుందా? లేక అది కేవలం ఒక నమ్మకమేనా?*
గురువుగారు: ఈ విషయాన్ని మీరు ఒక సిద్ధాంతంగానో లేక నమ్మకంగానో కాకుండా నిజంగా అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకున్నప్పుడు, ప్రతిదీ ముందే నిర్ణయించబడివుంటుందని, అది విధివ్రాత అని మీరు చెప్పవచ్చు. నేను ఇలాంటి ధోరణిని ప్రోత్సహించను, ఎందుకంటే అది అర్థరహితమైనది. మీరు జీవితాన్ని ఆ విధంగా అనుభవించడంలేదు. ఏది ముందుగా నిర్ణయించబడిందో, అది ముందే నిర్ణయించడం ఎలా అయిందో, అది నిజంగా ముందే నిర్ణయించబడిందో లేదా తరువాత నిర్ణయించబడిందో మీకు తెలియదు. (గురువుగారు నవ్వుతూ...) ఏదైనా ఒక సంఘటన జరిగిపోయిన తరువాత అది అలా జరిగిందని మీకు తెలిస్తే తెలియవచ్చు. అంతా ముందే నిర్ణయించబడి వున్నదని మీకు ఒక్క అనుభవం కూడా లేకుండా "ప్రతిదీ ముందే నిర్ణయమై పోయింద"ని మీరెలా అంటారు. అప్పుడది ఒక సిద్ధాంతంగానో, మూఢనమ్మకంగానో మారుతుంది, అది మంచిది కాదు. కాబట్టి మీ అనుభవాన్ని అంటిపెట్టుకొని ఉండండి, సాధ్యమైనంతవరకు శాస్త్రీయంగా

ఉండటానికి ప్రయత్నించండి. “ఇది నా అనుభవం, అది ముందే నిర్ణయింపబడిందో లేదో నాకు తెలియదు, ఒకవేళ అది ముందే నిర్ణయింపబడివుంటే నాకు ముందు ముందు తెలుస్తుంది”.

బాబాకు తెలిసినట్టుగా ఏది ముందు నిర్ణయింపబడిందో మీకు తెలిసినట్లయితే, అప్పుడు మీరు ఆ మాట అనవచ్చు. బాబా అలా చెప్పవచ్చు ఎందుకంటే ఆయన దానికి సమర్థుడు. ఆయన అనుభవం ఆయనకు ఆ అధికారాన్ని ఇచ్చింది. కాని అది మన అనుభవం కానంతవరకు మనకు అలా చెప్పే అర్హతలేదు.

“అంతా బ్రహ్మమే, అంతా ఆత్మస్వరూపమే, అంతా బాబానే...” ఇటువంటి మెట్టవేదాంతమంతా అది మీ అనుభవం కానంతవరకు ఆత్మవంచనే. మీ అనుభవం మీద గట్టిగా నిలబడటానికి ప్రయత్నించండి. మీరేదో ఒక దానిని సాధించాలనుకొంటున్నారు, అదేదైనా సరే – మీరు బాబా గురించి ఆలోచించినపుడు, బాబాతో అనుబంధంలో ఉన్నప్పుడు మీరు ఇందులో ఏదో ఆనందాన్ని పొందుతున్నారు. దానిని అంటిపెట్టుకోవడానికి ప్రయత్నించండి. అది మీ అనుభవం. దానికి ఇతరత్రా వివరణలుగానీ, సాక్ష్యాలుగానీ, ఋజువులుగానీ అవసరంలేదు. అది ఏ నమ్మకం మీదా ఆధారపడిలేదు. అది సత్యం. బాబా రూపం నాకు ఆ ఆనందాన్ని ఇస్తోంది, అది సుస్పష్టం. నేను నా అనుభవం మీద ఆధారపడ్డాను, వేరే నమ్మకం మీదనో, విశ్వాసం మీదనో లేక శాస్త్రవాక్యం మీదనో, మూఢవిశ్వాసాల మీదనో ఆధారపడిలేను. ఈ కారణంవల్లనే నేను ఎప్పుడూ మీకు సిద్ధాంతాలు, తాత్వికసూత్రాలను ఇవ్వడానికి ప్రయత్నించను. మీరు మీ అనుభవం మీద స్థిరంగా నిలబడాలని నేను కోరుకుంటాను.

“శరచ్చంద్రికలు” గతసంచికల కొరకు *http://saipatham.saibaba.com/*

శ్రీసాయిబాబా సచ్చరిత్ర, ప్రబోధాలను సమగ్రంగా దర్శించడానికి *www.saibaba.com* ను సందర్శించండి.